

Μυτιλήνιος.

Ἡ πρώτη ἐκδοθεῖσα
Ἐν Μυτιλήνῃ Ἐφημερίς

Διευθυντῆς καὶ Ἰδιοκτῆτης
Θ. Δ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Γραφεῖον καὶ Τυπογραφεῖον
Ἐπὶ τῆς Προνομαίας.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Συνδρομὴ δι' ἓν ἔτος

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν μετὰ 2.
Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν φρ. χρ. 10.

Τιμὴ ἐκάστου φύλλου πενήντα εἰκοσι

Συνδρομὴ δι' ἕξ μῆνας

Καθ' ὅλην τὴν Τουρκίαν γρόσια 25.
Εἰς τὸ ἔξωτερικὸν φρ. χρ. 6.

Ἄγγελιαὶ καὶ διαφημίσεις κατ' ἀποκοπήν

ΕΤΟΣ Α'.

§

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11 Ἰουλίου 1909.

§

ΑΡΙΘ. 21.

Πάλι στὴν Πόλη ὁ φοβερός Τοπάλας Παναγιώτης,
κ' ἐδῶ 'ναι ποὺ μαθαίνουμε τί πάει νὰ πῆ ἰσότης.

Τοπ. Γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, Τζαχίτ,
ἐσχάτως διαβολεύτηκα
κι' ὡς ἀγνοῶν τὸ ζήτημα,
νὰ ρθῶ στὴν Πόλη σκέφτηκα,

νὰ σε ρωτήσω νὰ μου πῆς
τὴ γνώμη σου τὴν ὑψηλὴν,
νὰ φωτισθῶ, μαθές, κ' ἐγὼ
πῶχω γηνήσια κεφαλή.

Τζ. Κ' ἦταν ἀνάγκη, μπουνταῖα,
νὰ ρθῆς γι' αὐτὸ στὴν Πόλη,
ποὺ τό μαθαν ὡς τὸ Πυργί
σαν τραγουδάκι ὄλοι;

Θὰ πτέλνεται στα Τούρκικα
σχολεῖα τὰ παιδιὰ σας
καὶ γλώτσα θὲ ν' ἀλλάξετε
τώρα στα γηρατειά σας.

Τοπ. Καὶ τὴ δικιά μας, βρέ παιδί
μαθές, τί θὰ τὴν κάνουμε,
ποὺ τὰ χρονάκια μας σ' αὐτὴν
τότους αἰῶνας χάνουμε;

Τζ. Ἀν θέτε νὰ μ' ἀκούσετε,
βάλ' τε τὴν μέσα στὸ κρασί
μὲ φορτὸ ξύδι ἀνάμικτο
νὰ γένη γκιουζελίμ τουρσί.

καὶ μὴν τὰ θέλετε κ' ἐτεῖς,
γκιαούρ, δικὰ σας ὄλα,
καὶ γιὰ τὴν Κρήτη μοναχὰ
σὰς πρέπει, καρμανιόλα.

Τοπ. Μὰ τί σοῦ φταιμ' ἐμεῖς ἐδῶ,
ἄ τζόγια μου Τζαχίτη,
νέρντε Ρωμιοί, καλότυχε,
καὶ νέρεα ἡ Κρήτη;

Τζ. Μὰς κάνεις τὸν ἀπτάλη; ἔ;
Δὲ θὰ γενῆ θεοφτάρι,
βρέ κοῦκο, ἡ Ἑλλάδα σας
τὴν Κρήτη ἅμα πάρη;

Τοπ. Δὲν ἔρθα, μωρ' ἀντάτι μου,
ἐδῶ γιὰ νὰ μαλλώσουμε
τί ἔχουμε μὲ τὴν Ἑλλάδα
νὰ πάρουμε νὰ δώσουμε;

Τζ. Ἐχετε κ' ἔχετε πολὺ
ιδέα μου δὲν εἶναι;

Τοπ. Μὰ τῆς ιδέας σου αὐτὲς
βγάλ' τες γιὰτ' εἶναι ψέματα.

Τζ. Ναι, μὰ δὲν τό παμε, θαρρῶ,
βρέ κατεργάρη ρίνε,
πὼς τὸν Τζαχίτ χωρὶς ψευτιές
τὸν παίρνουνε τὰ ρέματα;

Τοπ. Ἀφοῦ εἶν' ἔτσι τὸ λοιπὸν
ἄς ἦν' ὅπως τὸ θέλεις,
νὰ μὴ θυμώτῃ ἀδικα
κι' ὁ φίλος Γαλετσέλης

κι' ἄς ἔρθουμε τὸ ζήτημα
τὸ ἐκπαιδευτικὸ μας
γιατ' ἔρχετ' ὁ Σεπτέμβριος
κ' εἶνε κακὸ δικό μας.

Λές ὅτι πρέπει καὶ καλὰ
στὸ δρόμο πιά νὰ μποῦμε
ποὺ τ' ἄγια μας θὰ χάσουμε
καὶ θὰ ἐκτουρκισθοῦμε;

Τζ. Ἐβελ, ἐφέντημ, βέβαια.

Τοπ. Μὰ πὼς μπορεῖ νὰ γένη
πράγμα ποὺ δὲν κατώρθωσαν
αἰῶνες περασμένοι,

ποὺ ὡς πέρα τὸ Ρωμαῖκο
τὸ ἔδεν' ἡ κατὰρα
καὶ γιὰταγάνι οὐδ' εὐε
φρέρα καὶ τρομάρα;

Τζ. Γιὰ στάσου, βρέ ντινσιζ' κιοπεκ,
σταμάτα καὶ μὴν τρέχουμε
καὶ πὲς μου, τώρα Σύνταγμα
ἔχουμε ἢ δὲν ἔχουμε;

Τοπ. Δὲ ξέρω.

Τζ. Τί; δὲ ξέρεις, ἔ;
Ἔχουμε πὲς, μουντάρη...

Τοπ. Ἔχουμε.

Τζ. Ποιὸς σὰς τὸ δώσε;

Τοπ. Δὲ ξέρω.

Τζ. Βρὲ γομάρι,

ἐμεῖς δὲ σὰς τὸ δώσαμε;

Τοπ. Ἔπεις, ψυχοπατέρα...

Τζ. Λοιπὸν δὲν πρέπει ν' ἀπλωθῆ
ισότης πέρα πέρα;

Τοπ. Πρέπει γιὰί..

Τζ. Σκέψου τὸ λοιπὸν
πὼς ἴσοι γιὰ νὰ γείνουμε,
πρέπει μὲ γλῶσσα μόνο μιὰ
νὰ παίρνουμε νὰ δίνουμε.

Τοπ. Ἄμ' δὲ μὰς λὲς καλύτερα
ἴσοι γιὰ νὰ γενοῦμε
πὼς μὲ τὴν πήχη ὅλοι μας
πρέπει νὰ μετρηθοῦμε;

Τζ. Μ' αὐτὰ τί θέλεις νὰ μὰς πῆς;

Τοπ. Τάχα πὼς πρέπει ἐπιμελῶς
νὰ μετρηθοῦμε ὅλοι μας
κι' ὅποιος βρεθῆ πὶς ἀψηλός,

νὰ τόνε ροκανίζουμε
λιγάκι ἀπ' τὸ κεφάλι.

Τζ. Κι' αὐτὸ θὰ γείνη ἴσαλλά,
καγιάρα μου Τοπάλη.

Τοπ. Κι' ὅποιος γνωρίζει γράμματα
ἀπὸ τὸν ἄλλον πὶς πολλὰ,
νὰ τὸν ποτίζουμε χατὶς
νὰ κἀνῃ πὶς βαριά μυαλά.

Τζ. Μπράβο, τζανήμ Τοπάλογλου,
τῶσα μιλῆς μὲ γνώση,
καὶ στὸ Χιλμῆ ὑπεύρογημα
θὰ πῶ γιὰ νὰ σὲ δώσῃ.

Τοπ. Καὶ σ' ὅπιον εἶναι ἐξυπνος
ἐὺλο καὶ πατατράκα
δεόντως νὰ ἐξισωθῆ,
μὲ τὸν πὶς κούτιο βλάκα.

Τζ. Μπράβο, Πανάγο, ἀτκολτουν,
ἔτσ' εἶν' ὅπως τὸ εἶπες
καὶ θὰ σοῦ κἀνω δώρημα
δὺὸ ἀσημένιες πίπες.

(Ἡ σκιά τοῦ Ζαλευνοῦ ἐμφανίζεται)

Ζάλ. Κι' ὅποιος δὺὸ μάτια χαίρεται,
τοῦ βγάζουμε τὸ ἓνα,
ἴσος νὰ γείνη κι' ὄμιος
μὲ τὸ φρωχὸν ἐμένα.

Τζ. Σηχτήρ ἐσύ βρὲ κούγιαβλο,
καὶ δὲ σὲ πέφτει λόγος

(Πρὸς τὸν Τοπαλίδη.)

Κι' ἔτσι, πὺς λὲς, γλυκὸ παιδί,
ἀφοῦ τυγχάνεις νιόγος

καὶ ἄριστα κατάλαβες
τί πάει νὰ πῆ ἰσότης
κι' ἐνόησες τὸ χουριέτ
ὡς φίνος πατριώτης,

ἔλα κομμάτι πὶς κοντὰ
γλυκὰ νὰ φιληθοῦμε,
κι' ἀπὸ ἐχθροὶ πὺς ἤματταν
ἀδέρφια νὰ γενοῦμε.

Τοπ. Εἶμαι κοντὸς κι' ἴσα μ' ἔσέ
τὸ μπόιμου δὲ φτάνει
μὰ στάτου, στάτου μιὰ στιγμή
νὰ φέρω τὸ ροκάνι.....

Τζ. Ἄα! δὲ συμφέρεῖ αὐτὸ πὺς λὲς
καὶ σ' ἄδικο δὲν μπαίνω,
κι' εἶναι καλύτερα, θαρρῶ,
ἔσένα νὰ μακραίνω.

[Καὶ βάζει εὐθὺς στὴ μηχανὴ
τὸ δόλιο Τοπαλίδη,
κι' ἀπὸ κοντὸ σὰν κάστανο
τὸν μάκραινε σὰ φεῖδι,

κι' ἀπὲ γλυκὰ τὸ στόμα του
στὸ τοῦ Πανάγου κόλλητε,
κι' ἀφοῦ καλὰ τὸν φιλησε,
κατόπι τὸν ξαπόλυσε.

Μὰ ὡς πὺς νὰ βρῆ ὁ φίλος μας
τὴ Σμύρνη τὴν καλή,
κόντανε πάλι σὰν καὶ πρὶν
κι' ἀκόμα πὶς πολὺ.

Ὁ Τοπαλῆς στὴ Μοῦσα τοῦ
τῆ μεγαλομουτοῦσα τοῦ.

ΤΟΠΑΛΗΣ

Ψάλε, ὦ Μοῦσα, τῶν φτωχῶν
δασιάλων τὰ παθήματα,
πὺς μόλις καὶ μὲ σταύρωμα
τελειώσουν τὰ μαθήματα,

τραβοῦν λαχτάρεις πὶς γλυκὲς
ἀπὸ ἐφόρων φαγωμό,
καὶ φόβοι τοὺς ταραττοῦνε
κι' ἔχουν στὰ στήθια τοὺς καῦμό,

ἂν ἄραγε θὰ μείνουνε
στὴ θέση τοὺς οἱ δόλιοι,
ἢ θὰ τοὺς δώσουν ἀναυλα
μπιλλιέτο γιὰ τὴν Πόλη.

Κ' ἰδρώνουν καὶ τρεμάζουνε
κι' ἔχουνε σύρτα φέρτα
τριγύρω ἀπὸ συνέδρια
καὶ μυστικά κονστέρτα,

κι' ἂν συναντήσουν Ἐφορο
καταμετρί στὸ δρόμο,
παραμερίζουνε δειλὰ
καὶ χαιρετοῦν μὲ τρόμο,

κι' ἀπ' τὴ χαρὰ τοὺς ξεπετοῦν
ὅταν τοὺς ρίξῃ μιὰ ματιὰ
ὡς νεφεληγερέτης Ζεὺς
καθὼς δὰ λένε τὰ χαρτιά.

Κι' ἀφοῦ τὸ χρόν' ὀλάκαιρο
χειρότερ' ἀπὸ χήρα
τὸ διάβολό τοὺς νὰ τραβοῦν
τοὺς ἔγραψε ἡ Μοῖρα

μόλις οἱ κακορρίζικοι
γλυτωσουν ἀπ' τὴ γρίπη
κι' ἀπὸ τὴ μηνιγγίτιδα,
πέφτουν στὸ καρδιοχτύπι.

ΜΟΥΣΑ

Δὲν ἔχω κέφι σήμερα
γιὰ τέτοια νὰ μιλήσω,
πλὴν προσεχῶς ὑπόσχομαι
τὸ φύλλο νὰ γεμίσω

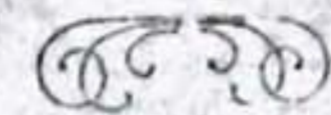

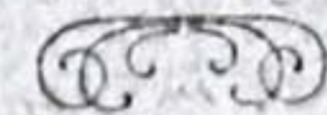
ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΥΤΙ

- Οι επίσημοι:
- Πηγες στη δίκη;
 - Πηγα.
 - Έ, πώς τὰ βλέπεις τὰ πράγματα;
 - Σκούρα τὰ βλέπω, σκούρα! Ο αγαπητός Μαρτυλῆς θὰ τὴν πάθῃ.
 - Ὄστε ὁ ἄλλος ὁ ἄσημος;
 - Πρέπει νὰ βρούμε κανένα ἄλλον τρόπο νὰ τὸν βλάψουμε.
 - Ξέρω ἕναν.
 - Πές τὴν ἰδέα του, νὰ σὲ πῶ κ' ἐγὼ κατοπί.
 - Νὰ διαπράξουμε πάλι κανένα χρονογράφημα ὅτι εἶναι ἐχιθὸν κ' ἔχει σκοπὸ νά....
 - Αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα πιά δὲν ἔχει πέρατῃ ἄλλως τε μήπως δὲ θὰ βγάλουμε κ' ἐμεῖς τὸ «Σκορπιό»;
 - Τί νὰ κάνουμε γιά;
 - Ἄκου με νὰ σοῦ πῶ. Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πὼς ὁ Μαρτυλῆς ἦταν ἀλλεστε πλανοδὸς μοσχομάγκος καὶ ἀθλοπόρος μάρτυς,
 - Πάει καλά.
 - Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πὼς ὁ Μαρτυλῆς διετέλεσε πάντοτε προτιέρης τοῦ θεάτρου.
 - Πάει καλά.
 - Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει πὼς ὁ Μαρτυλῆς ἦταν λούττρα-τῆς ἀπ' τοὺς τεχνίτες.
 - Λοιπὸν;
 - Λοιπὸν θὰ ποῦμε στὸ φύλλο μας πὼς ἦταν συνέταιρος τοῦ ἀτήμου, κ' ἔτσι ἐξευτελιζοῦμε τὸν τελευταῖο.
 - Πῶς;
 - Λομπρὰ ἰδέα φιλαράκο! γαῖα στὸ στοματάκι σου.
 - Τώρα, θὰ πῆς, αὐτὸ εἶναι ψέμα, ἀλλά....

- Ὁχ, ἀδερφέ....
- Ἐπειτα, παμφίλτατέ μοι ἄνερ, οἱ στρατηγοὶ τί κάμουν ὅταν θέλουν νὰ περιπλέξουν τὸν ἐχθρόν; δὲ λένε ψέματα;
- Βέβαια, καλέ, βέβαιααα....
- Νὰ μὴ ξεχάσουμε κιόλας νὰ βάλουμε στὸ τέλος τὴν ἐξῆς φράσιν: «τὰς συνεταιρικὰς ταύτας ἀλληλοκαταγεγελίας».
- Κανένα Λατινικὸ δὲ χρειάζεται μέσα;
- Ὅχι! τὰ Λατινικὰ τὰ ὀφθαλμοῦμεν ἐν λέξικουμ ὅταν θέλουμε νὰ σκεπάσουμε κεράτια ἀπὸ ἰδέες καὶ νὰ ρίξουμε σκόνη στὸ κόσμου τὰ μάτια.

- Λοιπὸν. φίλε μου, δὲ μοῦ εἶπες γιά τὴν πάροδο; τί ἐγείναν τὰ....
- Σάπιταν, κουμπάρε, σάπιταν.
- Ἔτσι ἔ; καὶ τὸ φόριο μουλάρι τί ἐγείνει;
- Σάπιτε κ' ἐκεῖνο.
- Καλὰ σάραντα λοιπὸν.
- Δεξιὰ τὰ πάντα, κουμπάρε.

Ἡ κ. Δημαρχία ἔβαλε τὸ πείσμα τῆς. Δὲν ἐννοεῖ νὰ περάτῃ μήτε ἀπὸ τὴν πάροδο μήτε ἀπὸ τοὺς ἀποπάτους, Τουλᾶχιττον δὲν τυχαίνει νὰ φάγῃ ἀπὸ τὰ ὠραῖα ἐκεῖνα κρέατα, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα λαμποκοποῦν σὰν μαργαριτάρια κάτι πράγματα ἀπὸ κάτι ἔντομα πτερωτά!

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἰσχύς θὰ τὴν ἐβίαζε νὰ κάμῃ τὴν ποθητὴν ἐπίσκεψιν.

Συμβουλευόμεν τὸν χαπάτην τῆς κ. Δημαρχίας, εἰς τὴν ἀνθρώπου φιλόπατρις καὶ γνωστικὸς, νὰ κάμῃ τὸ καθήκον του.

Ἄλλο μέσον διορθώσεως τοῦ κακοῦ δὲν ὑπάρχει.

Κ' ἕνας διάλογος σχετικὸς μετ' τὸ ζήτημα:

- Βρὲ παλιόπαῖδο, τί κάνεις αὐτοῦ πῖς' ἀπ' τὰ μάρμαρα; γιατί δὲν πᾶς σ' ἕνα χάλιαμα;
- Φοβοῦμαι, μπάρμπα, τοὺς σκορπιούς.

(13) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ἡ ΝΥΜΦΗ ΤΗΣ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Μυθιστορία

ΥΠΟ

ΠΑΝΑΓ.Ι. ΤΟΠΑΛΙΔΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ἀνερχόμεθα ἐπὶ τῆς ἰκοίας, ὁποῖον ἀξιοθέαμα!! Ἐδῶδε εἰς ἐμὲ κάθισμα εἰς ὃ καὶ ἀνεπαύθη ἐν ὀλίγῳ διαστίματι. Ἐμπρὸς εὐρίσκειτο πλησίον τῆς θυροῦς ῥαπτομηχανὴ Σύγγερ.

Τύχος ὀλόκληρος καληπτόμενος ὑπὸ διαφόρων (Ἄγιων Τίτων.) εἰκονισμάτων. Οἱ ὀφθαλμοὶ μου ἐντὸς 3ῶν δευτερολέπτων ἐλημάνθησαν ὀλόκληρα τὰ πέριξ εὐρισκόμενα. Κατοπιζόμενον ἀνο-

θεν τραπέζης, ἐπὶ τῆς ὁποίας εὐρίσκοντο διάφορα φιαλίδια ἀρωματισμῶν, σάπωνες τοιούτων, ἄνθη τοῦ Συντάγματος, φωτογραφίαι διαφόρων προσώπων. Καὶ ὑπὸ τῆς τραπέζης ὑπεῖρχον φιάλαι ΜΒύρας.

Μετὰ τινὰ δευτερολέπτα τὸ ὠρολόγιον ἐκτίπισε ἰμίσιαν ὥραν. ἀντικρούεται τοῦτο δι' ἑταῖρον ὠρολόγιον ἐπροσηλώθειν εἰς τὰ ὠρολόγια. Μετὰ διαφόρων ἐρωτίσεων ἐκατόρθωσα νὰ μᾶθω ὅτι ἦναι ἐκ Καλλ. ἀπουσιάζουσα ὁμοῦ ἐπὶ τινὰ ἔτει εἰς Σμύρνην. Ἡ νεανὴς δὲν ἦτο ὡς μοῦ εἶπε κόρη τῆς ἀλλ' ἀνεπιιάτης!!!

Καὶ ἐφιλοξενίτω ἐπὶ τινὰς Μῆνας εἰς τὴν ἰκοίαν τῆς θείας τῆς Π. Ὅϊλ.

ἀκολουθεῖ

Σημείωσις Συγγραφέως πρὸς Ἐκδότην: « Προσοχῆ-Σελίδας κατὰ Συνέχειαν Μελετώντες καὶ ἐνοώντες ἀναλόγως γράφετε »

Συνεία του Κανονισμού των Μοδιστών

ΑΡΘ. 123. Ερχόμεθα τώρα εις τὰ μαλλιά. Τὰ μαλλιά της γυναικός εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιώτερα ζητήματα. Εἰς αὐτὰ εἰμφορεῖ μία γυναίκα νὰ ἀπασχολῆ ἀπὸ τρεῖς ἕως δώδεκα ὥρας τὸ ἡμερονύκτιον,

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πρέπει νὰ ἔχη τὰ συρτάρια της γεμάτα ἀπὸ μπογιές, λοροζαλίνας, λετερίς, πριλλαντίνες, λυπίν, κηνάδες, καττόρ, κτλ. κτλ. κτλ. Τὰ μτομπάρια δὲν πρέπει νὰ λείπουν.

Καθρέπται διπλοὶ καὶ τριπλοὶ, εἰς τοὺς ὁποίους νὰ σερβιανίζη ἡ γυναίκα τὰ μαλλιά της ἐπὶ πολλὰς ὥρας, χωρὶς νὰ τὰ εὐρίσκη ποτὲ τέλεια.

Δυστυχία εἰς ἐκείνην ἡ ὁποία θὰ ἀφίστη μιὰ τρίχα ἀδιόρθωτη. Ἐκπίπτει ἀμέσως ἐκ τοῦ βαθμοῦ δουκίσσης ἢ πριγκιπίσσης καὶ κατέρχεται εἰς σειράν Ἀτσιγγάνας

Λύσεις τοῦ Ἀναίνεγματος

Ἐὰν μετρήσῃ κανεὶς τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος τοῦ Φθισιατρείου καὶ πολλαπλασιάσῃ ἐπ' ἄλληλα, θὰ εὕρῃ τὸν τόπον πού ἐπίσσε εἰς τετραγωνικὰ μέτρα.

Τακν. ὄρα

Ἀίνεγμα Βον

Διὰ νὰ γείνη κανεὶς Διευθυντὴς τί χρειάζεται;

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἐνταῦθά τε καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ ἀξιοτίμους κυρίους συνδρομητὰς μᾶς, τοὺς μὴ πληρῶσαντας μέχρι σήμερον τὴν συνδρομὴν των, ὅπως, ἀποβλέποντες εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ φύλλου, λάβωσιν εἰς καλωπύνην καὶ μᾶς ἀποστείλωσι ταύτην ταχυδρομικῶς εἰς χουδὸν ἢ γραμματόσημα Τουρκικὰ, Ἀυστριακὰ ἢ Ρωστικὰ.

Εὐχαριστήριον

Ἀπὸ καρδίας εὐχαριστῶ τὸν ἀξιο καὶ δυνατὸ ἐπιστήμονα κ. Βουλιοῦρη, πού με γλύτωσε ἀπὸ τὸ θάνατο, καθὼς καὶ τοὺς κκ. Εὐστρ. Χιωτέλην φαρμακοποιὸν καὶ Ἰωάν. Δαγλῆν νοσοκόμον, πού μ' ἐπεριποιήθησαν με χριστιανικὴν ἀφοσίωσιν.

Ὅσο γιὰ τὴν «Ἀλληλοβοήθεια», τὸ ἅγιο Σωματεῖο μας, πού μ' ἐβοήθησε ὕλικῶς καὶ ἠθικῶς ὅλο τὸν καιρὸ πού ἤμουν ἀρρώστος, δὲν ἔχω λόγους γιὰ νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου, μόνο παρακαλῶ τὸ Θεὸ νὰ τῇ στηρίξῃ στήν καρδιά μας γιὰ νὰ βρισκοῦν ἀνακοίφισαι οἱ φτωχοὶ, πού κερδίζουν τὸ ψωμὶ με τὰ αἶμα τους.

Φωτῆς Πλομῆς.

Εὐχαριστῶς ἐμάθομεν ὅτι ὁ ἐν ἁγία Μαρίνῃ ἐφημερεύων πανοσιώτατος Παπὰ Χαρίτων προήχθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ

Σπιτότοπος με πηγάδι

εἰς λίαν κατάλληλον θέσιν ἐν ΣΑΡΗ—ΜΠΑΜΙΑ Ἀπευθυντέον εἰς τὸν κ. Βασιλάκη Βιδυρὸν δικηγόρον — ἐνταῦθα.

ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ

ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΛΑΛΕΛΗ & Σ^{ΑΣ} ΖΗΤΗΣΑΤΕ

τὰ νεώττι ἀριθόντα καλοκαιρινὰ

ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ & ΚΟΛΛΑΡΑ

ΓΟΥΣΤΑ ΜΟΝΑΧΙΚΑ - ΣΤΕΡΕΩΤΗΣ ΕΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΠΑΜΦΘΗΝΑΙ

ΕΚΠΤΩΣΙΣ 300)0

ΔΟΚΙΜΑΣΕΤΕ ΟΛΟΙ

ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΗΜΟΥΣ ΟΙΝΟΥΣ ΛΕΣΒΟΥ

τῆς μεγάλης Οἰνοβιομηχανικῆς Εταιρίας

ΚΑΜΠΟΥΡΗ - ΛΕΟΝΤΗ & Σ^{ΑΣ}

Κατασκευῆς ΑΝΤ. Θ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ, Γεωπόνου οἰνοποιοῦ τῆς Σχολῆς Μονπελλιέ.

Κεντρικὴ Ἀποθήκη ὁδὸς Μακρὸν Γαλοῦ, πλησίον σιδηροδρογίου Δουκᾶ — Καραμητροπούλου.

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Ε. ΒΟΥΓΙΟΥΚΑ & Σ^{ΑΣ} ΕΦΘΑΣΕΝ

Η ΠΕΡΙΦΕΡΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΟΥΡΑ

ΚΛΩΝΑΡΙΔΟΥ

Πάντοτε νωπὴ ἕνεκα τῆς μεγάλης καταναλώσεως

Ὅσοι πάσχετε ἀπὸ στομαχικὰς διαταράξεις, ὅσοι θέλετε νὰ διατηρῆτε τὸν στομάχον σας πάντοτε ἐν καλῇ καταστάσει

ΠΙΝΕΤΕ ΜΕΡΡΑΝ ΚΑΡΝΑΡΙΔΟΥ

ἡ ὁποία ἐξετόπισε καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Ἀνατολὴν ὁδὸς τὰς Εὐρωπαϊκὰς.

